

στην εις ένα του επαγγέλματος τούτου. Ἡ Λαίδη Βέλβιλ ἐν τῇ εὐτυχίᾳ αὐτῆς δὲν ἐσκέφθη νὰ τὸν ἐπιπλήξῃ, καὶ φρονούσα ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε τὸ συμβῆναι τούτο ὅπως ὁ Κάρολος τεθῆ ἐν περιστάσεσι μάλλον εὐνοικαίς διὰ τὸ ἀγαθὸν τῆς ψυχῆς του, ἀπὸ καρδίας ἐσυγχώρησε τὸν ἀτυχῆ ἄνθρωπον καὶ τὸν εἶδε θνήσκοντα ἐν τῇ ἐλπίδι ὅτι ὁ Θεὸς τὸν εἶχε καὶ αὐτὸς συγχωρήσει.

Ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκείνου ὁ Κάρολος ἦτο ἡ χαρὰ τῆς μητρὸς του καὶ ἐκείνη, ὅπως διαιωνίσῃ τὸ συμβῆναι τούτο ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὐτῆς, συνήθριζε τῇ 1 Μαΐου (τὴν ἡμέραν καθ' ἣν εὗρε τὸν υἱὸν της), ἐπὶ πολλὰ ἔτη, μέγαν ἀριθμὸν ἐκ τῶν καπνοδοχοκαθαριστῶν τῆς ἡλικίας του, ὅπως παράσχῃ αὐτοῖς γεῦμα, καὶ διηγῆται τὴν ἱστορίαν τοῦ Καρόλου, καὶ διδάσκῃ αὐτοὺς ὅτι ὁ Θεὸς ἀκούει ἀείποτε τῶν προσευχῶν ἡμῶν, καὶ ἀπαντᾷ εἰς αὐτάς, ἀλλὰ πολλάκις κατ' ἀπροσδόκητον δι' ἡμᾶς τρόπον.

Ἡ ΕΝ ΤῆΙ ΜΕΣΗΜΒΡΙΝῃ ΑΛΓΕΡΙΑΙ:

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ εἰκὼν ἣν παρατίθεμεν ἀνωτέρω εἶναι ἡ τοῦ Βου-Ἀμενᾶ ἀρχηγοῦ τῶν ἐπαναστατῶν οἵτινες πολλὰς παρ-έσχον ἐνοχλήσεις οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου τοῖς Γάλλοις ἐν Ἀλγερίᾳ. Ἐπὶ κεφαλῆς πολλῶν χιλιάδων ἐπαναστατῶν τοὺς ὁποίους ὁ ἴδιος συνήγειρε ἐπετέθη κατὰ σώματος τινος τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ διευθυνομένου εἰς Σεγάλαν. Μετὰ μεγάλης δυσκολίας καταρτῶθη ἡ διασκορπισίς τῶν ἐπαναστατῶν τούτων, προσενησάντων τοῖς Γάλλοις φοβερὰς ζημίας. Ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τοῦ κατορθώματος τούτου ὁ Βου-Ἀμενᾶ ἐπειράθη ἀμέσως μετέπειτα νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐπίθεσιν ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην ὁ στρατηγὸς Βρενετιέρ τὸν κατετρόπως τοσοῦτον ὥστε ἀπώλεσε πολὺ ἐκ τοῦ γοήτρου του παρὰ τοῖς ὀπαδοῖς αὐτοῦ. Βιασθεὶς νὰ ἐπανέλθῃ οἴκαδε μὲ κενὰς χεῖρας, πάλιν καταγίνεται νὰ ἐξεργίρῃ τινὰς ἐκ τῶν τοῖς γάλλοις ὑποτεταγμένων φυλῶν καὶ νὰ αὐξήσῃ τὰς δυνάμεις του ὅπως ἐκδικηθῇ τοὺς ἐχθροὺς του.

Ο ΒΥΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Λίαν κατάλληλος εἶναι ὁ φόρος τὸν ὁποῖον οἱ Ἕλληνες ἀπέτισαν πρὸ τινῶν ἡμερῶν τῇ μνήμῃ τοῦ Λόρδου Βύρωνος, καὶ ὁ ποιητῆς, ἱστάμενος ἐν μαρμαρῷ ἐν Μεσολογγίῳ, βλέπει πρὸς λίαν διαφόρους σκηνὰς ἐκείνων τὰς ὁποίας εἶδε ὅτε ἦτο ἐτι ἐν τῇ ζωῇ. Ὁ ἐθνικὸς θλεθρὸς τὸν ὁποῖον ἐθρήνει φαίνεται ὅτι ἀπεσοβήθη τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον τὸ ὁποῖον ἐκεῖνος ἐπανηγύρισεν ὑπόσχεται νὰ ἐπιστρέψῃ. Κατὰ τὰ ἔτη ἅτινα παρῆλθον ἀπὸ τοῦ θανάτου του ἡ Ἑλλάς πολλὰ ἐτέλεσε πρὸς ἀνάκτησιν τῆς πολιτικῆς θέσεως τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀπολέσει, σήμερον δὲ πᾶσα νῆσος τοῦ Ἀρχιπελάγους παρέχει καταφύγιον εἰς τὰ ἐμπορικὰ αὐτῆς πλοῖα· οἱ γεωργοὶ αὐτῆς ἐγκαθίστανται ἐν ταῖς πε-

διάσι τῆς Θεσσαλίας, καὶ οἱ σκαπανεῖς καὶ οἱ ἰδρυταὶ ἐκεῖνοι προοδεύσαντος πολιτισμοῦ, ἤρξαντο ἐνεργοῦντες τὸ ἔργον αὐτῶν ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ Ὀλύμπου. Ἐκ τοῦ βάρους ἐφ' οὗ ὁ ποιητῆς ἱσταται ταχέως θέλει ἶδει ὀλόκληρον τὸ ἐμπόριον τῆς Μεσογείου διαπεμπόμενον διὰ τοῦ κόλπου τὸν ὁποῖον ἐπλευσεν ὁ Ἀρίων ἐπιβαίνων δελφίνοι, καὶ διερχόμενον διὰ διόρυγος διὰ τοῦ ἰσθμοῦ ἐκείνου ἐφ' οὗ οἱ ἐπιδρομεῖς τῶν Ἀθηνῶν ἐκύλισαν τὰς τριήρεις τῶν ἐπιξυλίων κιλύδρων εἰς τὸ Αἶγαῖον.

(Ἐκ τοῦ New York Herald).

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Δημοσιεύομεν ὡδε τὴν προκήρυξιν τοῦ προέδρου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν δι' ἧς, ὡς κατ' ἔτος εἰθίσται, προσκαλεῖ ὁ τῆς χώρας ἐκείνης κυβερνήτης τοὺς κατοίκους τῆς Ἀμερικῆς νὰ παύσωσι πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν ὀρισμένην ἡμέρα ὅπως εὐχαριστήσωσι τὸν Θεὸν διὰ τὰ ἀγαθὰ τῶν ὁποίων ἀπήλαυσαν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Ἡ προκήρυξις ἔχει κατὰ λέξιν ὡς ἐξῆς:

«Ἐπὶ πολὺ ὑπῆρχεν εὐσεβῆς συνήθεια τοῦ λαοῦ ἡμῶν, περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους νὰ ἀφορῶσιν ἐπὶ τῶν παρελθόντων ἀγαθῶν τῶν ὁποίων ἀπήλαυσαν κατὰ τὰς διαφόρους ὥρας τοῦ ἔτους καὶ νὰ ἀποδίδωσιν εὐχαριστίας τῇ τὰ πάντα διδούσῃ Πηγῇ ἐξ ἧς ταῦτα ἀπορρέουσιν. Καίτοι δὲ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, καθ' ἣν τὸ πίπτον φύλλον εἰδοποιεῖ ἡμᾶς ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν καθήκοντος πλησιάζει, τὸ ἔθνος ἡμῶν διατελεῖ ἐτι ἐν βλαβῇ πένθει καὶ ἡ λύπη ἣτις ἐπλήρωσε τὴν καρδίαν ἡμῶν εὐρίσκει ἐτι τὴν θλιβεράν αὐτῆς ἔκφρασιν πρὸς τὸν Θεὸν ἐνώπιον τοῦ ὁποίου μόλις ἐσχάτως ἐκύψαμεν ἐν θλίψει καὶ ἰκεσίᾳ, μολαταῦτα τὰ ἀναριθμητὰ εὐεργετήματα τὰ ὁποία ἐπεδαφιλεύθησαν ἡμῖν κατὰ τὸ τελευταῖον δωδεκάμηνον προκαλοῦσι τὴν θερμὴν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην καὶ καθίσταται ἐκ τούτου πρέπον ὅπως εὐγνωμονοῦντες χαρῶμεν ὅτι ὁ Κύριος ἐν τῇ ἀπειρῷ Αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ λίαν σαφῶς ἠνύνησε τὴν πατρίδα καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν. Εἰρήνη ἐκτὸς καὶ εὐδαιμονία ἐντὸς ἐδόθησαν ἡμῖν. Λοιμὸς δὲν ἐπεσκέφθη τὸν τόπον ἡμῶν, τὰ ἀφθονα προνόμια τῆς ἐλευθερίας τὰ ὁποία οἱ πατέρες ἡμῶν κατέλιπον ἡμῖν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῶν εἶναι ἐτι ἡ αὐξοῦσα ἡμῶν κληρονομία· ἐάν δὲ ἐν μέρεσι τισι τοῦ εὐρέως ἡμῶν κράτους λύπη τις ἐπεσκέφατο τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν ταῖς τῶν δασῶν κατοικίαις, ὅμως καὶ ἡ δυστυχία αὐτῆ ἐμετριάσθη καὶ κατὰ τινὰ τρόπον ἡγιάσθη διὰ τῆς γενναίας συμπαθείας διὰ τοὺς παθόντας ἣτις προεκλήθη καθ' ὅλην ἡμῶν τὴν γῆν.

Διὰ πάντα ταῦτα εἶναι ἀρμόζον ὅπως ἡ φωνὴ τοῦ ἔθνους ἀνυψωθῇ εἰς τὸν Θεὸν ἐν ἀφοσιώσει καὶ σεβασμῷ.

Ἐπομένως ἐγὼ, ὁ Τσέστερ Α. Ἄρθωρ, Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, συνίστημι ὅπως σύμπας ὁ